

påfund. De upmuntra alla, som därtill visa håg och skickelighet. Ja, de hålla det icke för ringa, at sjelf draga förforg för sådana inrättningar, som tjena til ungdomens upfostran och undervisning i så angelågna studier.

Et enda tycktes ännu hos oss saknas. De måsta Europeiska Riken åtnjuta den förmon, at dessa vetenskaper, i sjelfva deras hufvudstäder upslagit sina boningar och Scholar. Där hållas offentliga Föreläsningar uti Naturkunnigheten, hvarigenom de invånare, hvilkas tid, arbeten, och öfriga omständigheter icke tillåta dem, at på andra orter hämta den undervisning, de behöfva, må finna densamma, på samma ort, som den mått betarivas, hvaråft likväl, många af de öfriga vetenskaperne, midt uti glansen af prakt och rikedom, i bullret af vidlöftig handel och praktiske rörelser, mista sit Filosofiska lynne, eller åtminstone upväcka en ringa upmärksamhet.

Denna förmon borde icke eller fela hos oss, uti en Stad, hvarest denna så väl som andra vetenskaper, finna så många höga ålskare och gynnare. Til den ändan har Kongl. Vetenskaps Academiën efter framledne Commerce-Rådet THAMS förordnande, gjordt den inrättning, at hädanefter offentliga Föreläsningar uti denne vetenskap komma at hållas. Jag har i dag den åran, at för en så värdig och uplyft sammankomst, kungöra denna prisvärda inrättning. Och alldenstund Kongl. Academiën har behagat updraga mig detta högt angenäma arbete, så vil jag nu därtill göra en början med et Tal, hvaruti jag årnar framställa en *Historisk berättelse om Methoden uti Naturkunnigheten, och dess föredragande*; hvartil jag utbeder mig Eder benägna upmärksamhet. Då